

Berényi Klára

Szekreter

Egy szekreterben őrzöm kincseim,
apám csinálta négy-ötfféle fából,
ő válogatta össze szín szerint,
mikor lesétált még a kertbe. Nyár volt.
Az ingét egyre gyakrabban cserélte,
nehézzé vált a kis csavardoboz,
a szerszámot se tette már helyére,
a padba is meg-megkapaszkodott.
De halni nem tudott, amíg a félkész
fiók előtte ott hevert, s gyalult,
időnként ágynak esve, míg a révész
várta, kenje már a végső lazurt.

Bolond a káván

„három árnymedve ottan: – s mézet adtak

*pedig ők vigyáztak a kútfedőre,
álomalatti kútnak három óre –” (Szócs Géza)*

Az álmaim alatti kút dögös,
mohás kövén három medveárnyalak,
téged, bolond, a kávján vártalak,
hogy utat tervezzünk a lyuk fölött.

Talán álom volt, talán régi emlék
lehet, nem is te voltál ott velem,
csak a szagra emlékszem, dögverem.
mért nem másznak a kútfedőre medvék?

Káván ülök, utakról álmodom,
te messze jársz, nekem muszáj, bolond,
maradnom, a kútnak más óre nincs.

Élők szorongnak a holtak alatt,
ha emlékeznek, bántom magamat,
engesztelem nyugtalan őseim.

Osztályrészem

Másra szállottál, tizenötlet ifjabb,
jól lenulláztál, s nemesen leléptél,
alfaként mászkálsz, kifeszítve melled.
sülne pofád le!

Már nem oly vonzó szemeim sugára
mint mikor Ciprus fövényén dicsértél?
Nem ragyog már, mint ama last minute-es
franciaágyon?

Várjam a Sorsot, vagy elébe menjek?
Szelfiket gyártsak, s kipakoljak ezt-azt,
hogv retustól szép fiatal csajokhoz
mérjem esélyem?

Van vörös körmöm, van aranykaráttal
pacsmagolt bőröm, botox ajkam ívén.
Ám idő és kedv fenegyorsan illan
francha egésszel.

Csipkemelltartóm ledobom magamról
habselyem hullám ne omolj potyára
gyúrt hegespartú szilikonkebelre.
Túl nehezek már.